

Institutioner, som kunne raade over vore communale og locale Anliggender i Lighed med, hvad der allerede har fundet Sted paa vor, som man maae kunne kalde den, Nabov, Island. Skjøndt jeg derfor vel er fuldkommen overbevist om, at den Bebreidelse eller de bebreidende Ord ikke med Rette kunne træffe Ministeriet, naar man har kaldet det en Tilfældighed fra dettes Standpunkt, at det er fremkommet med dette Lovforslag, idet jeg troer, at det er gaaet ud fra en Forvisning om, at det netop deri har truffet den rette Begyndelse, saa kan jeg dog paa den anden Side ikke andet end ansee det for en factisk Tilfældighed, naar man vil give en tvingende Form for den Maade, hvorpaa Repræsentationen skal fremkomme for nogle Landsdele, før disse selv have faaet Leilighed til at udtale sig derom.

Der næst mener jeg ogsaa, at dette Punkt aldeles ikke enkeltstaaende maatte komme til Afgjørelse. Jeg troer det var rigtigt, og at det endog vilde være nødvendigt, at Regjeringen ogsaa paa samme Tid havde ved et Lovudkast givet Leilighed til at udtale sig for os om, hvorledes den fremtidige Repræsentation for Islands Bedkommende skulde være. Disse to Landsdeles Giendommeligheder ere kun noget forskjelligt fra hinanden i den geographiske Afstand, og fasskætte vi nu en Lov for Færøerne alene, saa vil den meget let komme til at staae som et afgjørende Præjudicat med Hensyn til hvad der bliver at beslutte for Island i Fremtiden.

Man har endnu angaaende det foreliggende Spørgsmaals Realitet, hvorvidt det var rigtigt og nyttigt, at Færingerne være repræsenterede her eller ikke, villet drage en Slags Analogie fra Bornholm. Jeg finder aldeles ikke, at der her kan finde nogensomhelst Anvendelse Sted af denne Lignelse, thi Ligheden er ikke tilstede. Bornholm er kun geographisk skilt fra os, men er ethisk og nationalt nærmest beslægtet med os, medens dette ikke kan siges at være Tilfældet med Færøerne, som udgjøre en Nationalitet aldeles for sig, ialtfald en Nationalitet, som er meget forskjellig fra vor, et Samfund, forskjelligt fra den Udvikling, vort har modtaget, fra det Trin, hvorpaa vort er kommet, og som i

det Hele taget i alle sine indre Forhold i enhver Henseende adskiller sig ganske fra vore Giendommeligheder. Jeg troer derfor heller ikke, at der kan være nogen Anledning for os til nu at trænge paa med at give Færøerne en Repræsentation, før Færingerne selv have udtalt sig; og paa hvad Maade dette skulde skee, er allerede betegnet ved den Maade, hvorpaa vor hele Forsatning er fremkommen. Der tilkommer, efter min Mening, enhver Landsdeel, hvad enten den er stor eller lille, fjern eller nær, den samme Ret til selvstændig at kunne udtale sig om sin Repræsentationsmaade, som der er bleven givet os. Der blev givet os en Valglov, hvorefter den Forsamling traadte sammen, som gav os vor Forsatning. Færingerne have Krav paa, at der gives dem en Valglov til en Forsamling (Hør!), som kan give dem Leilighed til at udtale sig om Maaden, hvorpaa de skulle deeltage i Repræsentationen her. Jeg troer derfor, at det er et Skridt, som nødvendigtvis bør gaae forud, og som jeg havde ventet og ønsket, at Regjeringen havde foretaget først, nemlig at den, istedetfor at give en Lov om, hvorledes Repræsentationen fra Færøerne skulde finde Sted, havde forelagt en Valglov om, hvorledes Færingernes Forsamling skulde sammentræde, for at foreslaae en Maade, hvorpaa Repræsentationen skal skee. Det er Grunden, hvorfor jeg ikke kan samstemme med at dette Forslag bliver til Lov. Imidlertid er Sagen, fra flere Sider betragtet, altfor vigtig til at heller ikke jeg troer, at den bør afvises paa nærværende Standpunkt, men at den kommer til fortsat Behandling.

Indenrigsministeren: Den ærede Secretair, som nys satte sig, udtalte, at det var aldeles uberettiget, naar man vilde stille Færøerne paa samme Trin som Bornholm; heri turde der dog efter min Mening være nogen Feiltagelse. Det kan ikke nægtes, at der i statsretlig Henseende er den allernærmeste Analogi mellem Færøernes og Bornholms Standpunkt i Riget (Nei!). Førend Souverænitetens Indførelse vare saavel Bornholm som Færøerne danske Kronlande, som laae umiddelbart under Kronen; og med hvilke Rigetsraadet ikke havde Noget at gjøre; ved Souverænitetens Indførelse og hele den derpaa